

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 222/03-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. februára 2004 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho a zo sudcov Jána Auxta a Juraja Horvátha prerokoval prijatú sťažnosť V. K., L. K. a J. K., všetci bytom S., zastúpených advokátom Mgr. I. R., R., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Rožňave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. K., L. K. a J. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Rožňave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92) porušené bolo.

2. V. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk (slovom Štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd v Rožňave p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

3. L. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk (slovom Štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd v Rožňave p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. J. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk (slovom Štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd v Rožňave p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

5. Okresný súd v Rožňave je p o v i n n ý uhradiť V. K., L. K. a J. K. trovy konania vo výške 22 968 Sk (slovom Dvadsaťdvatisícdeväťstošesťdesiatosem slovenských korún) do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet advokáta Mgr. I. R., R.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2003 doručená sťažnosť V. K., L. K. a J. K. (ďalej aj „sťažovatelia“) „*pre porušenie Ústavy Slovenskej republiky*“, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Rožňave (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92).

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 222/03–12 z 5. decembra 2003 prijal sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie.

Sťažovatelia odôvodňujú svoju sťažnosť tým, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92) porušil ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovatelia ústavnému súdu navrhujú, aby prikázal okresnému súdu vo veci konať, domáhajú sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia pre každého vo výške 40 000 Sk a úhrady trov konania.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj obsahom spisu okresného súdu sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne sp. zn. 5 C 51/92) dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 30. januára 2004 okrem iného uviedol, že v predmetnej veci už podal vyjadrenie 28. februára 2003, z ktorého vyplýva:

„Návrh na začatie konania vo veci sp. zn. 5 C 51/92 došiel súdu dňa 20. 1. 1992. Jedná sa o návrh na vydanie nehmuteľností v zmysle z. č. 87/1991 Zb. na návrh navrhovateľov M. K., V. K., H. K., H. Z. a Z. O., proti odporcom Reštaurácie, š. p. Rožňava, Mesto Jelšava, Československé štátne dráhy, Oblastné riaditeľstvo Bratislava a Slovenské magnezitové závody, š. p. Košice. Vec bola pridelená v zmysle rozvrhu práce na vybavenie sudcovi Mgr. L. H. Po doručení návrhu na začatie konania odporcom a doplnení listinných dôkazov bolo vytýčené pojednávanie na 2. 6. 1992. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vyžiadania úmrtného listu L. K., pripojenia dedičských spisov a vyžiadania listov vlastníctva. Ďalšie pojednávanie bolo vytýčené na 24. 9. 1992, ktoré bolo odročené na 28. 9. 1992 pre neúčast' navrhovateľov. Navrhovatelia sa však nedostavili

ani na toto pojednávanie, a preto bolo odročené na neurčito. Pojednávanie dňa 16. 11. 1992 bolo odročené na 23. 11. 1992 za účelom znova predvolania neprítomných účastníkov na tomto pojednávaní. Na tomto pojednávaní súd rozhodol, keď návrh navrhovateľov v plnom rozsahu zamietol. Voči tomuto rozsudku podali navrhovatelia odvolanie a Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 24. 9. 1993 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľov v 2., 3., 4., 6. a 7. rade a vo výroku o trovách prvostupňového konania vo vzťahu medzi týmito navrhovateľmi a odporcami. Spis bol vrátený tunajšiemu súdu z Krajského súdu v Košiciach dňa 18. 2. 1994. Vo veci potom bolo vytyčené pojednávanie na 21. 4. 1994, na ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom a návrh navrhovateľky M. K. bol v celom rozsahu zamietnutý. Rozhodovanie o návrhu navrhovateľky voči odporcovi v 1. rade ohľadom vydania nehnuteľností bolo vylúčené na samostatné konanie. Navrhovateľka podala proti tomuto rozsudku odvolanie a spis bol predložený Krajskému súdu v Košiciach na rozhodnutie o tomto odvolaní dňa 23. 8. 1994. Krajský súd v Košiciach svojím uznesením zo dňa 25. 3. 1996 zrušil rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie (spis bol vrátený tunajšiemu súdu dňa 28. 5. 1996).

Vylúčená vec bola zapísaná do registra pod sp. zn. 6 C 1122/00 dňa 21. 11. 2000 (tieto prieťahy boli sudcovi Mgr. L. H. vytknuté). Pojednávanie bolo potom vytyčené na 5. 12. 2000, ktoré bolo odročené na 21. 12. 2000, pretože navrhovateľka v 1. rade sa na pojednávanie nedostavila a navrhovateľka v 2. rade medzičasom zomrela. Ani na toto pojednávanie sa navrhovateľka v 1. rade nedostavila a nedostavili sa ani dedičia po navrhovateľke v 2. rade. Navrhovateľka v 1. rade namietala predpojatosť sudcu, a preto spis bol predložený Krajskému súdu v Košiciach za účelom rozhodnutia o tejto námietke. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12. 9. 2002 rozhodol, že sudca Mgr. L. H. nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania vecí. Medzitým zomrela aj navrhovateľka v 1. rade a po zistení jej dedičov bolo pojednávanie vytyčené na 27. 2. 2003.

Po odchode sudcu tunajšieho súdu do dôchodku bola sudcovi Mgr. L. H. pridelená podstatná časť jeho nevybavených vecí. Okrem toho v rokoch 1993 - 1994 sudca absolvoval stáž na Krajskom súde v Košiciach.

Primeranosť dĺžky konania sa posudzuje vždy aj podľa miery zložitosti vecí, a to skutkovej ako aj právnej.

Vec spisovej značky 5 C 1122/00 (predtým sp. zn. 5 C 51/92) je z tohto hľadiska ako vec s vysokým stupňom skutkovej zložitosti. Ide o vydanie nehnuteľností v zmysle z. č. 87/1991 Zb., keď bolo sporné, či navrhovatelia podali v zákonom stanovenej lehote výzvu voči povinným osobám na vydanie sporných nehnuteľností. Pritom navrhovatelia svojím pôvodným návrhom si uplatnili štyri nároky, a to jednak ohľadom vyslovenia neplatnosti kúpno predajnej zmluvy uzavretej medzi L. K. a Čsl. Štátom, ohľadom vyslovenia neplatnosti hospodárskej zmluvy o prevode 2/4-tín z nehnuteľností uzavretej medzi Miestnym národným výborom v Jelšave a Reštauráciami, š. p. Rožňava, ohľadom vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi M. K. a Reštauráciami, š. p. Rožňava a ohľadom vydania predmetných nehnuteľností.

Právna zložitosť sa prejavuje v posúdení týchto jednotlivých nárokov ako aj posúdenia oprávnenosti nároku navrhovateľov, hlavne či v zákonom stanovenej lehote vyzvali povinnú osobu na vydanie predmetných nehnuteľností.

Procesná zložitosť je daná procesným postupom účastníkov konania, to že v priebehu konania niektorí z pôvodných navrhovateľov zomreli, viackrát namietali vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci.

Pri posudzovaní primeranosti dĺžky konania sa musia zohľadniť aj postupy účastníkov konania. Navrhovatelia sa vo viacerých prípadoch nedostavili na pojednávanie a aj pre ich neúčast' museli byť pojednávania odročené. V občianskoprávných veciach sa vyžaduje, aby účastníci konania poskytli súdu potrebnú súčinnosť.

Na konštatovanie vzniku prietahu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR musí byť preukázané závažné prekročenie určitej hranice v rámci niektorého kritéria alebo v prípade menej závažných prietahov prekročenie tejto hranice vo všetkých uvádzaných kritériách. Týmito kritériami sú miera zložitosti veci, konanie strán a konanie súdu.“

Ďalej predseda okresného súdu vo vyjadrení z 30. januára 2004 uviedol:

„Po podaní vyššie uvedeného vyjadrenia súd vo veci vykonal nasledovné úkony: vo veci bolo vytýčené pojednávanie na 27. 2. 2003, ktoré bolo odročené na 23. 4. 2003 (nakoľko spis bol predložený Ústavnému súdu SR v Košiciach). Toto pojednávanie bolo odročené na 14. 5. 2003 za účelom znovu predvolania neprítomných dedičov na tomto

pojednávani po neb. M. K. a tiež za účelom predvolania zástupcu SMZ, a.s. Jelšava. Toto pojednávanie bolo odročené na 19. 6. 2003 za účelom znovu predvolania neprítomných účastníkov konania a uložil právnenému zástupcovi žalobcov predložiť výzvu na vydanie od neb. M. K. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že súd vyzval Železnice SR Bratislava, aby sa vyjadrili k tomu, či výzva uplatňujúca nárok im bola doručená do 1. 10. 1991. Táto správa došla dňa 9. 10. 2003. Pojednávanie bolo vytýčené na 10. 12. 2003, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že súd žalobcom uložil lehotu do 15. 1. 2004 na vypracovanie písomného návrhu na zmenu žaloby. Vyjadrenie právneho zástupcu žalobcov došlo súdu dňa 20. 1. 2004.“

V závere vyjadrenia okresný súd uviedol:

„Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dňa 28. 5. 2003 číslo II. US 8/03–31 bolo rozhodnuté, že základné právo K. K. a K. M. na prerokovanie bez zbytočných prietáhov upravené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Rožňave v konaní vedenom pod sp. zn. 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92) bolo porušené. Prikázal Okresnému súdu v Rožňave, aby v konaní konal bez zbytočných prietáhov (rozhodnutie ako aj spis bol vrátený tunajšiemu súdu dňa 26. 6. 2003). Od tej doby v konaní som nezistil prietahy a vo veci súd konal plynule. Preto som toho názoru, že v predmetnom konaní nedošlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

Z návrhu na začatie konania, ktorý bol okresnému súdu doručený 21. januára 1992, tiež vyplýva, že navrhovateľmi boli: 1. M. K., rod. K., bytom J., 2. V. K., bytom B., 3. L. K., bytom L., 4. L. K., bytom K., 5. H. K., bytom J., 6. H. Z., bytom T., 7. Z. O., bytom K. n. H. V pôvodnom konaní odporcami boli: 1. Reštaurácie, š. p., Rožňava, 2. mesto Jelšava, 3. Železnice Slovenskej republiky Bratislava a 4. Slovenské magnezitové závody, š. p., Jelšava, pričom navrhovateľka M. K., rod. K., zomrela ... 2002 a jej právnymi nástupcami sú: 1. K. M., bytom J., 2. K. K., bytom B., 3. V. K., bytom S., 4. L. K., bytom S. a 5. J. K., bytom S.

To znamená, že v právnej veci vedenej pod sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenej pod sp. zn. 5 C 51/92) sú právnymi nástupcami M. K. tiež sťažovatelia V. K., L. K. a J. K. (ako aj K. K. a K. M.).

Obdobné procesné úkony, ktoré konkretizoval predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení, zistil aj ústavný súd z obsahu spisu okresného súdu.

Okresný súd v tejto veci dosiaľ právoplatne nerozhodol aj napriek nálezu ústavného súdu z 28. mája 2003 sp. zn. II. ÚS 8/03, ktorý bol vydaný na základe sťažnosti K. K. a K. M.

II.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím. Nestačí, že štátny orgán vo veci koná. K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu.

Predmetom posudzovania postupu okresného súdu bolo jednak konanie vedené pod sp. zn. 5 C 51/92 a naň nadväzujúce konanie vedené pod sp. zn. 5 C 1122/00, kde účastníkmi na strane navrhovateľa boli M. K. a H. K., ktoré medzičasom zomreli, a do konania vstúpili ich právni nástupcovia. V tejto súvislosti už ústavný súd vyslovil, že navrhovatelia (sťažovatelia) môžu uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prietahov aj pre štádium konania, ktoré predchádzalo zmene účastníkov (I. ÚS 52/01). Preto

predmetom posudzovania bolo konanie od podania návrhu na začatie konania vedené pod sp. zn. 5 C 51/92, t. j. od 20. januára 1992, vo vzťahu k sťažovateľom.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 3/00, II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 74/02) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria považuje aj povahu prejednávanej veci.

Preskúmaním doterajšieho konania pred okresným súdom ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, ústavný súd z predloženého spisu okresného súdu zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92) ide o vydanie nehnuteľností podľa zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“). Podľa názoru ústavného súdu ide o vec značne právne a skutkovo zložitú (vydanie nehnuteľností od viacerých právnych subjektov na strane odporcu), ako tomu nasvedčujú vyjadrenia predsedu okresného súdu, ale pri sústredenom postupe okresného súdu rešpektujúcim právny názor nadriadeného súdu by nemalo dochádzať k takým priet'ahom, ktoré by mali znaky zbytočných priet'ahov v konaní.

2. Ďalším kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v konaní sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92), bolo správanie sťažovateľov ako účastníkov tohto súdneho konania.

Ústavný súd aj súvislosti s nálezom sp. zn. II. ÚS 8/03 opätovne konštatuje, že počet a zmeny účastníkov na strane navrhovateľa v dôsledku úmrtia účastníkov (H. K. má 2 právnych nástupcov a M. K. má 5 právnych nástupcov) napriek ich v zásade súčinnostnému prístupu ku konaniu a vzhľadom na využitie niektorých procesných úkonov (napr. žiadosť

M. K. o zmenu sudcu zo 17. mája 1994 a jej námietka zaujatosti zákonného sudcu z 12. decembra 2000 a zo 6. decembra 2001) boli skutočnosťami, ktoré síce mali určitý vplyv na doterajšiu dĺžku konania, avšak zásadným spôsobom ju neovplyvnili. V súvislosti s procesnými úkonmi účastníkov konania ústavný súd už vyslovil, že využitie možností daných sťažovateľovi Občianskym súdnym poriadkom na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, ale nemožno ho kvalifikovať ako postup súdu, ktorého dôsledkom sú zbytočné prieťahy.

3. Tretím kritériom, ktorého použitím ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prieťahov v predmetnom konaní, bol postup okresného súdu.

Ústavný súd zistil, že od rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach z 25. marca 1996, ktorým rozhodol o odvolaní navrhovateľky M. K., do 21. novembra 2000 sa vo veci nekonalo, t. j. 56 mesiacov bol okresný súd nečinný bez akejkoľvek zákonnej prekážky, pričom predseda okresného súdu túto nečinnosť nijako neodôvodnil. Zistenie tejto nečinnosti viedlo ústavný súd k záveru, že v tomto období došlo k zbytočným prieťahom v konaní. V tomto období uznal prieťahy v konaní aj podpredseda okresného súdu, t. j. od vylúčenia veci a jej zapísania pod sp. zn. 5 C 1122/00 dňa 21. novembra 2000. V roku 2000 boli síce nariadené dve pojednávania, ale ani jedno sa neuskutočnilo (v čase druhého pojednávania už H. K. zomrela, avšak jej dedičky na výzvu okresného súdu oznámili, že na žalobe trvajú). V roku 2001 okresný súd neurobil žiaden procesný úkon bez toho, že by tomu bránila nejaká prekážka, čo ústavný súd zhodnotil ako zbytočný prieťah v konaní.

Keďže v celom konaní okresného súdu ústavný súd zistil zbytočné prieťahy v konaní (v trvaní cca 68 mesiacov), rozhodol o porušení základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím,

opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal

Ústavný súd síce konštatoval porušenie základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ale neprikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 5 C 1122/00 konal bez zbytočných prieťahov, pretože už raz svojím nálezom sp. zn. II. ÚS 8/03 o tejto povinnosti rozhodol.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Z ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vyplýva, že primerané finančné zadosťučinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovatelia požadovali finančné zadosťučinenie vo výške 40 000 Sk pre každého zvlášť a odôvodňujú to tým, „že nečinnosťou OS v Rožňave boli a sú hrubo porušované práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov tak, ako sú zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a preto ich sťažnosť je plne oprávnená“.

Sťažovatelia uplatnili nárok na ochranu základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov v reštitučnej veci, ktorá sa týka ich odškodnenia za niektoré majetkové krivdy spôsobené predošlým režimom. Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil (II. ÚS 67/02), že porušenie tohto základného práva je však zvýraznené tým, že v sporoch, ktoré vznikli na základe reštitučného zákona, treba predpokladať, že súd bude s osobitnou starostlivosťou skúmať, či sú alebo nie sú splnené predpoklady na nápravu tých krívd, na odstránenie ktorých bol reštitučný zákon prijatý.

Vychádzajúc z princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany ich základných práv ústavný súd dospel k záveru, že je potrebné sťažovateľom priznať aj primerané finančné zadosťučinenie.

Vzhľadom na dobu zistených zbytočných prietahov v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 5 C 1122/00 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 5 C 51/92), povahu a účel tohto konania a zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície sťažovateľov, ktorí sú právnymi nástupcami M. K., pôvodnej účastníčky posudzovaného konania, ústavný súd považoval priznanie sumy 40 000 Sk pre každého zo sťažovateľov za primerané finančné zadostučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 22 968 Sk (slovom Dvadsaťdvatisícdeväťstošesťdesiatosem slovenských korún) z dôvodu trov ich právneho zastúpenia. Úhradu trov konania im priznal za dva úkony právnej služby každému sťažovateľovi (za jeden úkon právnej služby v hodnote 4 270 Sk - základom bola nominálna mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2002 vo výške 12 811 Sk a 128 Sk režijný paušál) podľa § 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 ods. 1 písm. a) a c) a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Základná sadzba tarifnej odmeny však bola znížená podľa § 17 ods. 2 cit. vyhlášky o 20 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní viacerých osôb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2004